

Набий алайҳиссаломнинг мўъжизалари

14:00 / 30.11.2023 1226

،ؑف يوْحَنَتْ آهَنْ وُدُعَتْ مُثْنَأً وَ ؓكَرَبَتْ آيِي لِلْا دُعَنْ ۖ آنُكَ بَلْ أَقْهَنْ عُهْلَلَا يَضْرِهِلَلَا دَبَعْ نَعْ
اُبُلْطَا» ؓلْأَقَفْ ءامِلَلْقَفِ ئَرَفَسِ يَفْ مَلَسَوْ هِيلَعْ هَلَلَا ىَلَصِهِلَلِالْوُسَرَعَمْ آنُكَ
يَحْ» ؓلْأَقْمُثْ ءانِلَا يَفُهَدِي لَحْدَافْ هُلِيلَقْءَامِهِي فِي ءانِابِ اُهَاجَفْ .«ءَامْ نَمْ ؓلْضَافِ
عَبَاصَأَنْيَبْ نَمْ عُبْنَي ءامِلِا تْيَأَرْدَقَلَفْ .«هَلَلَنَمْ ؓكَرَبُلَأَوْكَرَأْبُمْلِا رُوَهَطَلَا ىَلَعَ
لُكُوْيِ وُهَوْ مَاعَ طَلَا حِيْبَسَتْعَمْسَنْ آنُكَ دَقَلَوْ ، مَلَسَوْ هِيلَعْ هَلَلَا ىَلَصِهِلَلِالْوُسَرَ
هِيلَعْ هَلَلَا ىَلَصِهِلَلِالْوُسَرَ

Абдуллоҳ розияллоҳу анхудан ривоят қилинади:

«Биз мўъжизаларни барака деб ҳисоблар эдик. Сизлар уларни қўрқитиш деб ҳисоблайсизлар. Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам билан сафарда эдик. Сув оз бўлиб қолди. Бас, у зот:

«Ортиб қолган сув бўлса, олиб келинглар», дедилар.

Озгина суви бор бир идишни олиб келдилар. Расулуллоҳ алайҳиссалом қўлларини идишга солиб туриб:

«Муборак таҳорат сувига шошилинглар! Барака Аллоҳдан», дедилар. Батаҳқиқ, сувнинг у зотнинг бармоқлари орасидан отилиб чиқаётганини кўрдим. Шубҳасиз, биз ейилаётган таомнинг тасбеҳ айтиаётганини эшитар эдик».

Бухорий ва Термизий ривоят қилишган.

Унинг лафзида:

«Батахқиқ, таомни Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам билан ер эдик. Биз таомнинг тасбеҳини эшитар эдик», дейилган.

هـلـلـاـ يـلـصـّـ يـبـّـنـلـاـ تـيـتـأـفـ ؛نـيـدـهـ يـلـعـ وـ يـبـأـ يـفـوـتـ ؛لـأـقـهـ نـعـ مـلـلـاـ يـضـرـ رـبـجـ ئـعـ
آلـوـ هـلـحـنـ جـهـنـ يـمـ ۚ إـلـ سـيـلـ وـ، آـنـيـدـهـ يـلـعـ كـرـتـ يـبـأـنـ إـ بـلـقـفـ مـلـسـوـ هـيـلـعـ
ءـآـمـرـعـلـاـ يـلـعـ شـحـفـيـ ئـالـ يـكـلـ يـعـمـ قـلـطـنـأـفـ ئـهـ يـلـعـ آـمـ نـيـنـسـ جـهـنـ يـمـ ۚ عـلـبـيـ
هـوـعـزـنـاـ» ؛لـأـقـفـ ئـهـ يـلـعـ سـلـجـ مـثـ، آـخـآـمـثـ، آـعـدـفـ رـمـمـتـلـاـرـدـأـيـبـ نـمـرـدـيـبـ لـوـحـىـشـمـافـ
يـرـأـخـبـلـاـ مـهـأـوـرـ مـهـلـ يـقـبـ وـ، مـهـلـ يـذـلـاـ مـهـأـفـ وـأـفـ ۖ

Жобир розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Отам вафот қилди. Унинг зиммасида қарзи бор эди. Набий соллаллоҳу алайҳи васалламнинг ҳузурларига бориб:

«Отам ўз зиммасидаги қарзни қолдирди. Менда унинг хурмоси чиқарадиган нарсадан бошқа ҳеч нарса йўқ. Унинг йиллар бўйи чиқаргани ҳам зиммасидаги қарзга етмайди. Мен билан борсангиз, ҳақдорлар менга қаттиқ тегмасалар», дедим.

Ул зот мен билан хурмо хирмонларидан бирининг атрофида юрдилар-да, Аллоҳга дуо қилдилар. Кейин бошқасини ҳам шундай қилдилар ва унинг устига ўтириб олиб:

«Уни ўлчаб олинглар», дедилар.

Уларга ҳақларини тўлиқ қилиб бердилар. Яна уларга берган нарсаларича ортиб қолди».

Бухорий ривоят қилган.

Жобир розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади: «Отам вафот қилди. Унинг зиммасида қарзи бор эди. Пайғамбар соллаллоҳу алайҳи васалламнинг ҳузурларига бориб: «Отам ўз зиммасидаги қарзни қолдирди. Менда унинг хурмосидан чиқадиган нарсадан бошқа ҳеч нарса йўқ. Унинг йиллар бўйи чиқаргани ҳам зиммасидаги қарзга етмайди. Мен билан борсангиз, ҳақдорлар менга қаттиқ тегмасалар», дедим. У Зот мен билан хурмо хирмонларидан бир хирмон атрофида юрдилар-да, Аллоҳга дуо қилдилар. Кейин бошқасини ҳам шундоқ қилдилар ва унинг устига ўтириб олиб: «Уни

ўлчаб олинглар», дедилар. Уларга ҳақларини тўлиқ қилиб бердилар. Яна уларга берган нарсаларича ортиб қолди».

Бухорий ривоят қилган.

Жобир розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади: «Масжиднинг шифти хурмо шохлари устига ёпилган эди. Пайғамбар соллаллоҳу алайҳи васаллам ўша шохлардан бирига суюниб туриб хутба қиласига ҳалиги шохнинг ҳомиласига ўн ой тўлган туюнинг овозига ўхшаш овозини эшийтдик. Шунда Пайғамбар соллаллоҳу алайҳи васаллам келиб, унинг устига қўлларини қўйган эдилар, у жим бўлди.

Бошқа бир ривоятда:

«Жума куни бўлганда ва у Зот минбарга кўтарилиларнида, хурмо бувак йиғлагандек овоз чиқарди», дейилган.

Бухорий ва Насаий ривоят қилган.

Термизийнинг лафзида:

«Бас, хурмо шохи урғочи тая зорлангандек зорланди. Пайғамбар соллаллоҳу алайҳи васаллам тушиб уни ушлаган эдилар, сокин бўлди», дейилган».

Жобир розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади: «Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам билан юриб бориб кенг водийга тушдик. Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам қазои ҳожат учун кетдилар. Мен ортларидан бир идишда сув олиб бордим. Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам назар солиб, ўзларига тўсиқ бўладиган нарса кўрмадилар. Водийнинг четида икки дараҳт кўриниб қолди. Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам уларнинг бири томон юриб кетдиилар. Унинг шохларидан бирини тутиб туриб: «Аллоҳнинг изни ила менга эргаш», дедилар. Бас, ул Зотга худди бурнидан ҳалқа ўтказилган тая ўз етакчисига эргашганига ўхшаб эргашиб кетди. У Зот бошқа дараҳтнинг олдига келиб, унинг шохларидан бирини тутиб туриб: «Аллоҳнинг изни ила менга эргаш», дедилар. Бас, у ҳам ул Зотга эргашди. Икковларининг ўртасига етганда уларни улаб туриб: «Иккингиз, Аллоҳнинг изни ила, мени тўсингиз», дедилар. Улар бир-бирларига киришдилар. Жобир айтадики: «Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам менинг яқиндалигимни сезиб қолиб узоқлашмасинлар деб,

тезлаб у ердан кетдим. Ўтириб, ўзимга ўзим гапириб бир оз вақтни ўтказибман. Қарасам, Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам мен томон келмоқдалар. Икки дараҳт эса ажраб ҳар бири ўз ўрнига ўрнашибди. Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг бошларини қимиранатиб, бундоқ-бундоқ деганларини кўрдим. Сўнгра юриб олдимга келдилар ва: «Эй Жобир, менинг мақомимни кўрдингми?» дедилар. «Ҳа, ё Расулуллоҳ», дедим мен».

Муслим ривоят қилган.

«Ҳадис ва Ҳаёт» китобининг 19-жузидан.